

man har ladet være at gøre det. Der nærer jeg ikke den samme Frygt som det ærede Medlem, idet jeg aldeles bestemt hævder, at vi have Grund til her i Landet at være bange for, at de udenlandske Selskaber skulle tage vore Kunder, medens Udlandet ikke har Grund til at være bange for vore Selskaber. Vi ere ikke store nok til at tegne Livsforsikringer i store Lande, hvorimod de udenlandske Selskaber til enhver Tid ville oversvømme os. Jeg skal lige over for det ærede Medlem erklære, at jeg lige saa lidt som han vil Oprettelsen af Selskaber paa løs Grund, som ville kunne blive en Ulykke for Landet, men dertil skulle vi jo have Forsikringsraadet, som skal hjælpe til at forhindre, at saadanne Selskaber blive oprettede. Som det er præciseret og fremsat fra Hr. Steffensens Side, er det ikke paa nogen Vis blevet gendrevet, at dette Lovforslag vil skade Oprettelsen af ethvert nyt Selskab. Naar det blev sagt af den højtærede Minister og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds, at $2\frac{1}{2}$ pCt. Anskaffelsesomkostninger var for stort, saa har Hr. Steffensen med Bestyrelsens Samtykke foretaget et Eftersyn hos et Selskab, hvis Navn jeg vil anse det for ukorrekt her at nævne, men om hvilket jeg tør sige, at dets Soliditet i alle Henseender staar uimodsagt. Han fik Tilladelse til at se Bøgerne igennem og satte Omkostningerne ned fra $2\frac{1}{2}$ til 2 pCt., saa er man sikkert kommen langt nok ned. Han kom da til følgende Resultat: Første Aar var Aars-Underskuddet 7,700 Kr., andet Aar 4,400 Kr., tredje Aar 4,500 Kr., fjerde Aar 5,800 Kr., femte Aar 7,000 Kr. Et Overskud fremkom paa den Vis først det syvende Aar, hvor det blev 8,000 Kr. Det er et Selskab, som de fleste Livsforsikringsmennesker her i København kende, og der er ingen, der har villet bortdisputere den her gjorte Beregning, siden den blev fremført af Hr. Steffensen i „Assurandøren“.

Endelig udtalte det ærede Medlem for Æbeltoft, at jeg havde sagt, at det var umoralsk at regne paa Afgang. Jeg har, saa vidt jeg ved, ikke brugt Ordet „umoralsk“, jeg tror ikke, at jeg har brugt det i hele min Udvikling, og jeg vil derfor bede det ærede Medlem om at tage det i sig igen. Det blev saa fremført, at Folk, der vilde starte et saadant Selskab, nok kunde finde sig i, at de i saa mange Aar intet Udbytte fik, fordi der senere kom det store Udbytte. Det er paa ingen mulig Maade Tilfældet. Tilfældet er, at i de

Aar, hvor Selskabet ikke giver Overskud, faa de slet ingen Rente, og naar Overskuddet kommer, faa de kun den lovbestemte Rente, indtil Sikkerhedsfondens Størrelse er naaet. Jeg tror at turde sige, at hvis man foruden det ikke at faa Rente i saa og saa mange Aar tillige skal tabe det fonds perdu, der er, og nøjes med 5 pCt. af den indbetalte Kapital i en Aarrække, da vil Lysten til at starte saadanne Selskaber være borte for de flestes Vedkommende.

Jeg siger ikke: „Vi ville ikke have flere Selskaber her i Landet“, men jeg kan ikke forstaa, at de, der have denne Opfattelse, ikke hellere sige det rent ud. Men naar man staar som forretningsdrivende her i Landet, og til enhver Tid erkender, at alt, hvad der hedder Monopolisering, bør ud af Verden, og at den Energi og Foretagelseslyst, som enhver Mand vil udvikle, skal have Lov til at komme frem, tror jeg ikke, at man paa et enkelt Omraade skal gaa ud paa, at man ikke kan oprette den Art Selskaber. Det, man bør arbejde hen til, er, at ethvert Selskab, der oprettes, saavel som de bestaaende, bliver fuldstændig betryggende for de forsikrede til de billigst mulige Præmier. Saaledes er min Grundopfattelse, den har jeg fastholdt fra første Færd, idet jeg saa meget som nogen ønsker en paa alle Omraader fuldt betryggende Forsikringslov.

Ordføreren (Zahle): Efter de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og den højtærede Minister angaaende Mindretalsforslagene, kan jeg fatte mig i største Korthed. Inden jeg omtaler de 3 Rækker af Mindretalsforslag, skal jeg over for det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) gøre den Bemærkning, at jeg tror dog, at ogsaa Jyderne ville betakke sig for alene at faa Vurderingen til Ejendomsskyld lagt til Grund, naar de skulle laane efter halv Vurdering af Livsforsikringsselskaberne. Jeg skulde kende Jyderne daarligt, hvis ikke Vurderingen til Ejendomsskyld blev adskilligt lavere end Vurdering til Laaneefterretning, selv om Besætning og Inventar ikke tages med i noget Tilfælde. Jeg tror ogsaa, at Jyderne kunne være glade ved denne Bestemmelse.

Ved Ændringsforslag Nr. 15 skal jeg gøre den Bemærkning, at der er indtruffet den Fejltagelse, at det staar for Udvalgets Regning, medens det skal være Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Æbeltoft, som ikke har sluttet sig til dette Ændringsforslag om, at man vedblivende